Dosarul nr. 3-2538/2025
2-25144940-12-3-13102025-1

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

27 februarie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani)
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Veaceslav Martînenco
grefier Nicoleta Mamaliga

examinând cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de SRL ,,Kivork" împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, terț Banki Sandrine**********cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,-

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La 13.10.2026, reclamantul SRL ,,Kivork" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, terț Banki Sandrine**********cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat că, la data de 22.04.2024, S.R.L. „Kivork", în calitate de angajator, a depus la IGM setul complet de documente în vederea acordării dreptului de ședere provizorie în scop de muncă pentru Banki Sandrine*****. Totodată, IGM a eliberat o confirmare potrivit căreia data emiterii deciziei privind acordarea dreptului de ședere era stabilită pentru 08.05.2024. În temeiul acestei confirmări, Banki Sandrine**********a beneficiat de dreptul legal de a se afla pe teritoriul Republicii Moldova în perioada respectivă.

Stipulează că, la data de 15.05.2024, reprezentanții IGM au efectuat o verificare la unul dintre sediile companiei, fără a explica motivele reținerii și fără a constata săvârșirea vreunei contravenții. În urma acestei verificări, persoana Banki Sandrine**********a fost sancționată contravențional prin proces-verbal, fiind emisă totodată și decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, în baza pretinsei lipse a dreptului de ședere.

Relevă că, la sediul respectiv, compania își desfășoară activitatea pe patru etaje ale clădirii, iar agenții constatatori nu au prezentat probe pertinente care să demonstreze că Banki Sandrine**********desfășura activități la data verificării. Aceștia s-au limitat la verificarea permisului de ședere expirat, apreciind că persoana nu avea dreptul de a se afla în incinta clădirii, ceea ce constituie o încălcare gravă a dreptului la libera circulație.

Totodată, subliniază că reprezentanții IGM au fost informați și li s-a prezentat actul emis de colaboratorii instituției, care confirma depunerea, la data de 22.04.2024, de către S.R.L. „Kivork"

a documentelor necesare pentru eliberarea unui nou permis de ședere. Cu toate acestea, ultimii au apreciat în mod eronat că Banki Sandrine**********se afla ilegal la sediul companiei.

Notează că, la data de 20.05.2024, solicitantul S.R.L. „Kivork” a recepționat un document emis de Inspectoratul de Migrație și Azil, datat cu 10.05.2024, prin care se comunica prelungirea termenului de acordare a dreptului de ședere, în conformitate cu alin. (4) art. 60 din Codul administrativ.

Prin Decizia IGM nr. 117 din 10.06.2024 s-a dispus returnarea persoanei Banki Sandrine**********de pe teritoriul Republicii Moldova. Această decizie a fost contestată în instanță.

Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău din dosarul nr. 3-3279/2024, instanța de fond a anulat decizia de returnare. Ulterior, prin Decizia Curții de Apel Chișinău nr. 3a-1020/25 din 28.05.2025, hotărârea primei instanțe a fost menținută, fiind executorie.

Totodată, relevă că în dosarul contravențional nr. 5r-1384/2025, s-a dispus încetarea procesului contravențional inițiat împotriva solicitantului S.R.L. „Kivork” pentru pretinsa faptă prevăzută de art. 334 alin. (1) din Codul contravențional, pentru care IGM aplicase anterior o amendă în cuantum de 120 unități convenționale (6.000 lei). Ulterior, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, s-a dispus încetarea procesului contravențional, fapt ce confirmă caracterul neîntemeiat al sancționării prin proces-verbal. Coroborat cu celelalte circumstanțe ale cauzei, rezultă că nu poate fi reținută vreo conduită ilicită imputabilă persoanei Banki Sandrine*****.

Specifică faptul că, ulterior pronunțării Deciziei Curții de Apel, în lipsa comunicării deciziei privind acordarea dreptului de ședere provizorie, solicitantul S.R.L. „Kivork” a înaintat către IGM o cerere de informare referitoare la dosarul persoanei Banki Sandrine*****.

Prin răspunsul din 18.07.2025, IGM a comunicat că, la data de 13.06.2024, Direcția regională Centru ar fi expediat către S.R.L. „Kivork”, prin intermediul „Poșta Moldovei”, rezultatul examinării demersului nr. 2859 din 22.04.2024, la care ar fi fost anexată Decizia de refuz nr. 5290 din 11.06.2024.

Totuși, solicitantul S.R.L. „KIVORK” contestă în mod ferm această afirmație, subliniind că Decizia de refuz nr. 5290 nu a fost niciodată comunicată sau recepționată, ceea ce contravine prevederilor legale privind notificarea actelor administrative. Singurul document recepționat a fost notificarea privind prelungirea termenului de examinare, fără ca o decizie finală de refuz să fie comunicată.

Arată că IGM nu a prezentat și nu deține niciun document care să ateste comunicarea efectivă a deciziei, cum ar fi confirmarea de primire sau alte mijloace legale de notificare. Totodată, borderoul invocat de IGM, având natura unui act intern, nu poate constitui o dovadă valabilă a comunicării. În lipsa unei notificări corespunzătoare, decizia de refuz nu produce efecte juridice față de solicitantul S.R.L. „Kivork”, întrucât un act administrativ necomunicat nu este opozabil părții interesate.

La data de 13.08.2025, solicitantul S.R.L. „Kivork” a înaintat o cerere prealabilă către IGM privind reexaminarea dosarului și anularea Deciziei nr. 5290, în temeiul art. 162 alin. (1) și art. 164 din Codul administrativ.

Prin răspunsul IGM nr.5/14-5640 din 15.09.2025, cererea prealabilă a fost respinsă ca neîntemeiată, fiind recepționată la data de 17.09.2025.

Susține că cu prezentul răspuns partea reclamantă nu este de acord. Consideră că Decizia nr. 5290 din 11.06.2024, precum și răspunsul Inspectoratului General pentru Migrație (IGM) nr.

nr.5/14-5640 din 15.09.2025 sunt neîntemeiate și ilegale, fiind emise cu încălcarea prevederilor legale.

Indică faptul că, prin răspunsul din 18.07.2025, IGM a comunicat că, la data de 13.06.2024, Direcția regională Centru ar fi expediat către S.R.L. „Kivork” (*****,*****, prin intermediul „Poșta Moldovei”, rezultatul examinării demersului nr. 2859 din 22.04.2024, prin care sa solicitat acordarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă pentru persoana Banki Sandrine*****.

Potrivit aceluiași răspuns, în plic ar fi fost anexată, în original, Decizia de refuz nr. 5290 din 11.06.2024 privind acordarea dreptului de ședere în scop de muncă. S.R.L. „Kivork” contestă decizia de refuz a acordării dreptului de ședere provizorie emisă de Inspectoratul General pentru Migrație, subliniind că aceasta nu a fost comunicată și nici recepționată de către companie, ceea ce contravine prevederilor legale privind notificarea actelor administrative, prevăzute de art. 97 din Codul administrativ. Arată că IGM nu a prezentat și nu deține niciun document care să ateste comunicarea efectivă a deciziei de refuz către S.R.L. „Kivork”, astfel cum impun normele legale, care prevăd necesitatea unei dovezi scrise a recepționării, cum ar fi confirmarea de primire sau alte mijloace legale ce confirmă notificarea efectivă.

Așadar, menționează că Decizia de refuz nr.5290 din 11.06.2024 a fost prezentată către S.R.L. „Kivork”, prin răspunsul din 22.07.2025, ce înseamnă că termenul de contestare a acesteia începe să curgă din data recepționării acesteia.

Indică faptul că IGM a motivat decizia de refuz prin presupusa neîndeplinire a condițiilor generale și speciale, susținând că documentele prezentate de S.R.L. „Kivork” ar conține abateri de la normele stabilite sau date neautentice. Această motivare este neclară și neîntemeiată, întrucât toate documentele depuse de companie întrunesc cerințele prevăzute de Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Totodată, menționează că IGM nu a asigurat transparența procedurii, limitând accesul la informație al părților interesate. În plus, singurul document recepționat de solicitantul S.R.L. „Kivork” a fost o notificare privind prelungirea termenului de examinare a cererii, fără ca vreo decizie finală de refuz sau alt act administrativ să fie comunicat. Lipsa comunicării deciziei finale contravine dreptului la o procedură administrativă echitabilă, care garantează soluționarea obiectivă și în termen a cererilor.

Astfel, consideră că Decizia nr. 5290 din 11.06.2024 este neîntemeiată, ilegală și emisă cu încălcarea gravă a prevederilor legale, în special a normelor privind comunicarea actului administrativ (art. 97 din Codul administrativ). Conform art. 97 din Codul administrativ, actele administrative individuale trebuie comunicate în mod corespunzător, cu dovada scrisă a recepționării. În speță, IGM nu a respectat această obligație, întrucât decizia, deși emisă cu peste un an în urmă, nu a fost comunicată niciodată.Această omisiune determină lipsa producerii efectelor juridice ale actului, acesta fiind neopozabil solicitantului S.R.L. „Kivork”. Lipsa comunicării contravine dreptului la o procedură administrativă echitabilă și principiului transparenței, garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO), care consacră dreptul la un remediu efectiv și accesul liber la justiție.

Totodată, invocă că ne întemeierea motivelor de refuz și lipsa motivării în fapt și în drept: IGM a motivat refuzul prin presupusa neîndeplinire a condițiilor generale și speciale, în temeiul art. 31, 32, 34 și 43 din Legea nr. 200/2010. Această motivare este neclară, nefondată și lipsită de probe concrete. Toate documentele depuse de solicitantul S.R.L. „Kivork” au fost autentice, complete și conforme cu cerințele legale, prezentate în original și copie. IGM nu a prezentat nicio

dovadă concretă privind abaterile sau neautenticitatea, limitându-se la afirmații generale.

Subliniază că, autoritatea publică are obligația de a motiva actul în fapt și în drept, indicând temeiurile și circumstanțele concrete (art. 209 din Codul administrativ), ceea ce nu s-a realizat. Mai mult, anularea deciziei de returnare prin hotărâri judecătorești executorii (dosarele nr. 3-3279/2024 și 3a-1020/25) și încetarea procesului contravențional (dosarul nr. 5r-1384/2025), prin care a fost anulat procesul-verbal de sancționare, demonstrează că nu subzistă nicio conduită ilicită a persoanei Banki Sandrine**********sau a solicitantului S.R.L. „Kivork". Aceste hotărâri confirmă că persoana Banki Sandrine**********îndeplinește condițiile pentru acordarea dreptului de ședere, eliminând orice impediment juridic invocat de IGM.

Așa dar, consideră că Decizia de refuz emisă de Inspectoratul General pentru Migrație este neîntemeiată, întrucât persoana Banki Sandrine**********întrunește toate condițiile necesare pentru acordarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă, cererea fiind depusă de solicitantul S.R.L. „Kivork". Prin urmare, atât decizia contestată, cât și răspunsul IGM nr. 5/14-5640 din 15.09.2025 sunt lipsite de temei juridic și factual, fiind emise cu încălcarea prevederilor legale aplicabile. În speță, documentele prezentate de solicitantul S.R.L. „Kivork" pentru persoana vizată au fost complete și depuse în forma și în conformitate cu cerințele stabilite de legislația națională. Mai mult, ulterior depunerii cererii inițiale, autoritatea a solicitat prezentarea unor documente suplimentare, fapt ce confirmă implicit că dosarul inițial era conform, iar solicitările adiționale nu erau prevăzute în mod expres de cadrul legal aplicabil.

Astfel, făcând referire la prevederile art. 43^2 din Legea nr. 200 din 16.07.2010, precum și pe art. 165, 167, 204 alin. (1) lit. a) și art. 209 din Codul administrativ, solicită partea reclamantă:

1. Anularea Deciziei Inspectoratului General pentru Migrație nr. 5290 din 11.06.2024.
2. Anularea răspunsului Inspectoratului General pentru Migrație nr. 5/14-5640 din 15.09.2025.
3. Obligarea emiterea unei noi decizii cu privire la acordarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă cet. Banki Sandrine*****.

Obiecțiile pârâtului:

La 12.02.2026, reprezentantul autorității pârâte, din cadrul Direcției regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, a depus referință la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f.d.38-41)

În susținerea poziției sale, a invocat că, la data de 22.04.2024, solicitantul S.R.L. „Kivork" a depus, la ghișeul unic de documentare, actele necesare pentru eliberarea permisului de ședere în scop de muncă în favoarea cetățeanului Camerunului, Banki Sandrine. În urma examinării documentelor de către Secția combatere șederi ilegale, au apărut suspiciuni rezonabile că persoana vizată desfășura deja activitate în cadrul companiei. Astfel, din informațiile oficiale comunicate de autoritățile fiscale, prezentate ca probă în cauză, rezultă în mod neechivoc că Banki Sandrine**********figura ca angajată a S.R.L. „Kivork" încă din data de 12.02.2024, beneficiind de salariu lunar din partea acestei companii.

Menționează că această dată este anterioară cu peste două luni față de momentul depunerii cererii de acordare a permisului de ședere în scop de muncă la Inspectoratul General pentru Migrație, respectiv 22.04.2024. În acest context, la data de 15.05.2024, Inspectoratul General pentru Migrație a efectuat o verificare la sediul S.R.L. „Kivork", în cadrul căreia a fost depistată

cetățeana Republicii Camerun desfășurând activitate de muncă în lipsa permisului de ședere și a dreptului de muncă eliberat de autoritatea competentă pentru străini.

Relatează că, ca urmare, persoana a fost sancționată în conformitate cu legislația în vigoare, fiind întocmit un proces-verbal contravențional prin care Banki Sandrine a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute la art. 334 alin. (2) din Codul contravențional, cu aplicarea unei sancțiuni contravenționale în mărime de 30 unități convenționale. S-a reținut că, în perioada 08.05.2024 - 15.05.2024, aceasta a desfășurat activitate de muncă în calitate de operator centru în cadrul SRL „Kivork", fără a deține permis de muncă eliberat în modul stabilit de legislație.

Menționează că, nefiind de acord cu procesul-verbal și sancțiunea aplicată, contravenienta a contestat actul prin intermediul avocatului său, Vescu Andrian.

Prin hotărârea din 18 martie 2025, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, în temeiul art. 460 și art. 462 din Codul contravențional, a respins contestația depusă de Banki Sandrine.

Ulterior, la data de 27 octombrie 2025, Curtea de Apel a emis o decizie prin care apelul declarat de Banki Sandrine a fost respins ca nefondat, hotărârea devenind irevocabilă. În aceste condiții, s-a confirmat definitiv faptul că cetățeana în cauză desfășura activitate de muncă în cadrul companiei menționate fără a deține actele permisive necesare.

Reiterează că, faptul că la data de 22.04.2024, aceasta a depus documentele necesare la ghișeul unic nu are efect retroactiv asupra dreptului de muncă. Potrivit legii, dreptul de a munci nu poate fi exercitat înainte de emiterea unei decizii favorabile din partea Inspectoratului General pentru Migrație, ceea ce înseamnă că orice activitate desfășurată anterior acestei decizii se încadrează în noțiunea de muncă fără autorizare legală, în sensul Legii nr. 200/2010.

Prin urmare, relevă că deși prezența pe teritoriul Republicii Moldova era tolerată în perioada de examinare a cererii, activitatea efectivă desfășurată în lipsa unei decizii favorabile de la IGM constituie muncă neautorizată, contravenind regimului juridic aplicabil străinilor.

Totodată, indică că pe timpul aflării sau ședерii în Republica Moldova, străinii sânt obligați să respecte legislația Republicii Moldova și să se supună, în condițiile legii, controlului organelor abilitate. Precum și se menționează faptul că: „Străinii au dreptul să desfășoare activitate de muncă pe teritoriul Republicii Moldova doar cu permisiunea organelor abilitate".

Notează că, art. 3 al Legii menționate, definește expres ședерea ilegală - prezența pe teritoriul Republicii Moldova, a unui străin care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile privind intrarea, aflarea sau ședерea în Republica Moldova.

Totodată, la 10.06.2024, de către Direcția regională Centru a IGM al MAI, a fost emisă Decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova a cetățenei Republicii Camerun, Banki Sandrine*****, despre care fapt, tot la momentul emiterii deciziei, i-a fost adus la cunoștință străinei, contra semnătură cu înmânarea deciziei menționate.

Relatează că, Decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, a fost întocmită în conformitate cu prevederile art. 51 al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200/2010, care prevede că: „împotriva străinilor care au intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, a căror ședere pe acest teritoriu a devenit ilegală, a căror viză sau al căror drept de ședere a fost anulat sau revocat, cărora li s-a refuzat prelungirea dreptului de ședere provizorie, al căror drept de ședere permanentă a fost încetat, a căror cerere privind recunoașterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al căror statut de apatrid a fost anulat, precum și împotriva foștilor solicitanți de azil, iar autoritatea competentă pentru străini dispune măsura retrnării de pe teritoriul Republicii Moldova și aplică interdicția intrării în

Republica Moldova pentru o perioadă determinată conform art. 10”.

Astfel, în această ordine de idei, menționează că, la data de 10.05.2024, autoritatea competentă pentru străini a informat persoana în cauză despre faptul că termenul de examinare a dosarului privind acordarea permisului de ședere a fost prelungit.

Totodată, a specificat că la data de 11.06.2024, a fost emisă decizia privind refuzul acordării dreptului de ședere provizorie în scop de muncă lucrător imigrant pentru cet. Camerunului, Banki Sandrine*****.

Ulterior, la data de 13.06.2024 corespondența a fost expediată prin intermediul Serviciului Management documente a DRC către „Poșta Moldovei”, cu semnătura recepționatului și cu indicarea datei de preluare din 14.06.2024 (borderoul nr. 119 anexat la prezenta)

Notează că potrivit art. 22 din Cod civil, se consideră notificare comunicarea unui act juridic sau a unei informații într-un scop juridic. Notificarea poate fi făcută prin orice mijloace adecvate circumstanțelor dacă legea sau actul juridic nu impune o anumită cerință de formă. Notificarea produce efecte din momentul cînd ajunge la destinatar, cu excepția cazului în care aceasta prevede un efect întîrziat. Notificarea se consideră ajunsă la destinatar: cînd este predată destinatarului; cînd este predată la adresa poștală indicată de destinatar în acest scop ori, în lipsa acesteia, la sediul destinatarului persoană juridică sau la domiciliul destinatarului persoană fizică.

Indică, că termenul de contestare a deciziei pentru reclamant a început să curgă la data de 14 iunie 2024 și a expirat la 14 iulie 2024, iar cererea prealabilă a fost depusă la 14 august 2025, cu depășirea termenului legal de contestare, fiind întârziată cu peste un an. Cererea de chemare în judecată a fost depusă la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, doar la data de 13.10.2025 , cu încălcarea prevederilor legale ce guvernează procedura de exercitare a căii de atac și fără a solicita repunerea în termen.

Totodată, potrivit art. 129 Cod civil, un act administrativ individual emis în scris care pe teritoriul țării se expediază prin scrisoare simplă se consideră comunicat în a șaptea zi lucrătoare de la predarea lui la poștă. Actul administrativ individual transmis prin mijloace electronice de comunicație se consideră comunicat începând cu următoarea zi lucrătoare de la data trimiterii.

Astfel, concluzionează că la depunerea cererii de chemare în judecată prin care se contestă decizia nr. 5290 din 11.06.2024 cu privire la refuzul în acordarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă pe teritoriul Republici Moldova, reclamantul nu a respectat prevederile art. 209 alin. (1) Cod administrativ.

În ședința de judecată:

Reprezentantul reclamantului, SRL „Kivork”, avocatul Andrian Vescu, a susținut integral argumentele expuse în cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea pretențiilor.

Reprezentantul autorității pârâte, din cadrul Direcției regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, Igor Arhirii, a pledat pentru respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, pe motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Terțul, Banki Sandrine*****, a susținut integral argumentele expuse în cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea pretențiilor, fiind depusă totodată și poziția sa în formă scrisă. (f.d. 44-45)

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile participanților la proces, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu și interconexiunea lor, studiind normele legii

aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată depusă de SRL ,,Kivork" împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, terț Banki Sandrine**********cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, este **admisibilă** și pasibilă de a fi **respinsă,** din următoarele considerente.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Potrivit art. 18 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În conformitate cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ:

Din textul revendicărilor formulate în acțiune, reclamantul, prin prezenta acțiune, solicită anularea deciziei nr. 5290 din 11.06.2024 emisă de către Inspectoratul General pentru Migrație, cu privire la refuzul dreptului de ședere provizorie în scop de muncă lucrător emigrant, precum și obligarea autorității pârâte să emită actul administrativ favorabil privind acordarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă a cet. Banki Sandrine*****.

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în contestare și obligare.

Din actele cauzei rezultă că, la 11.06.2024, Inspectoratul General pentru Migrație a emis decizia nr. 5290 cu privire la refuzul dreptului de ședere provizorie în scop de muncă lucrător emigrant, a cet. Republicii Camerun, Banki Sandrine*****. (f.d. 13)

La 08.07.2025, reclamantul, s-a adresat cu o cerere către Inspectoratul General pentru Migrație, solicitând acordarea răspunsului cu privire la dreptul de ședere provizorie în scop de muncă a cet. Banki Sandrine*****. (f.d. 5-6 din dosar administrativ)

Prin răspunsul IGM nr. 5/1-4224 din 18.07.2025, autoritatea a informat partea reclamantă că cererea a fost examinată, iar informația privind rezultatele examinării au fost expediate la adresa acesteia la data de 13.06.2024, prin intermediul „Poșta Moldovei", totodată, fiind suplimentar transmise și copiile actelor. (f.d. 29-31)

La 14.08.2025, reclamantul a înaintat cerere prealabilă în adresa Inspectoratului General pentru Migrație, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 5290 din 11.06.2024 precum și obligarea emiterii unei noi decizii privind acordarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă a cet. Banki Sandrine**********. (f.d.16-19)

Prin răspunsul nr. 5/14-5640 din 15.09.2025, emis de Inspectoratul General pentru Migrație, cererea prealabilă a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. (17 din dosar administrativ)

Nefiind de acord cu răspunsul Inspectoratului General pentru Migrație, la 13.10.2025, reclamantul, a depus prezenta acțiune în instanța de judecată. (6-11)

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Decizia nr. 5290 din 11.06.2024, precum și răspunsul nr. 5/14-5640 din 15.09.2025, emis de Inspectoratul General pentru Migrație, adoptat în procedura prealabilă în sensul art. 10 și 11 din Codul administrativ, se încadrează în noțiunea act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică, reprezentând o măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice. Totodată, acesta este defavorabil reclamantului, ținând cont de faptul că ultimului i s-a refuzat în admiterea revendicărilor solicitate.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 din Codul administrativ, (1) controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

La caz, cu referire la cele menționate, instanța reține că reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ. Or, dreptul pretins de reclamant este dreptul de ședere provizorie în scop de muncă.

Astfel, deciziile Inspectoratului General pentru Migrație, pot fi apreciate ca având potențialul de a afecta un drept pretins al reclamantului la acordarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă, drept derivat din interpretarea prevederilor art. 43² din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 19 din Codul administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale

de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art. 162 alin. (1) din Codul administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; emiterea unui act administrativ individual.

Cu referire la actele cauzei și circumstanțele reflectate supra, instanța de judecată constată că, remediul extrajudiciar a fost respectat de reclamant prin înregistrarea cererii prealabile la Casa Națională de Asigurări Sociale.

Conform art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia.

Drept consecință a celor constatate, instanța de judecată reține că acțiunea este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, a remediului extrajudiciar, în termenul prevăzut de lege, fiind contestate acte administrative ale autorității publice competente, care produc efecte juridice în exterior și au caracter defavorabil reclamantului.

Astfel, acțiunea este admisibilă.

Cu privire la temeinicia acțiunii în contenciosul administrativ:

În conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform acestui cod.

În corespundere cu art. 189 alin. (1) Cod administrativ orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenția.

Suportul probator al cauzei atestă că, la data de 22.04.2024, SRL „Kivork”, în calitate de angajator, a depus, la ghișeul unic de documentare al Direcției Regionale Centru a IGM, actele necesare pentru eliberarea permisului de ședere în scop de muncă în interesul cet. Banki Sandrine.

La data de 15.05.2024, Inspectoratul General pentru Migrație a efectuat o verificare la sediul SRL „Kivork”, unde a fost depistată cetățeana Republicii Camerun, Banki Sandrine, desfășurând activitate de muncă în lipsa permisului de ședere și a dreptului de muncă eliberat de autoritatea competentă pentru străini. Ca urmare, persoana a fost sancționată în conformitate cu legislația în vigoare, fiind întocmit un proces-verbal contravențional prin care Banki Sandrine a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute la art. 334 alin. (2) din Codul contravențional, cu aplicarea unei sancțiuni contravenționale în mărime de 30 unități convenționale. S-a reținut că, în perioada 08.05.2024 - 15.05.2024, aceasta a desfășurat activitate de muncă în calitate de operator call- centru în cadrul SRL „Kivork”, în lipsa permisului de ședere în scop de muncă.(f.d. 14 din dosar administrativ vol.II)

La data de 11.06.2024 Inspectoratul General pentru Migrație a emis decizia nr. 5290, prin care, în temeiul art. 31, 32, 34^1, 43^3 din Legea 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în

Republica Moldova, a refuzat în dreptul de ședere provizorie în scop de muncă în Republica Moldova, cet. Republicii Camerun, Banki Sandrine*****. (f.d. 13)

La 08.07.2025, reclamantul, s-a adresat cu o cerere către Inspectoratul General pentru Migrație, solicitând acordarea răspunsului cu privire la dreptul de ședere provizorie în scop de muncă a cet. Banki Sandrine*****. (f.d. 5-6 din dosar administrativ)

Prin răspunsul IGM nr. 5/1-4224 din 18.07.2025, autoritatea a informat partea reclamantă că cererea a fost examinată, iar informația privind rezultatele examinării au fost expediate la adresa acesteia la data de 13.06.2024, prin intermediul „Poșta Moldovei", totodată, fiind suplimentar transmise și copiile actelor. (f.d. 29-31)

La 14.08.2025, reclamantul a înaintat cerere prealabilă în adresa Inspectoratului General pentru Migrație, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 5290 din 11.06.2024 precum și obligarea emiterii unei noi decizii privind acordarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă a cet. Banki Sandrine**********. (f.d.16-19)

Prin încheierea Direcției Regionale Centru a IGM din 20.08.2025, s-a propus respingerea cererii prealabile ca fiind inadmisibilă, cu transmiterea tuturor actelor către Inspectoratul General pentru Migrație, în vederea adoptării deciziei definitive. (f.d. 13-14 din dosar administrativ)

Prin răspunsul nr. 5/14-5640 din 15.09.2025, emis de Inspectoratul General pentru Migrație, cererea prealabilă a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. (17 din dosar administrativ)

Nefiind de acord cu răspunsul Inspectoratului General pentru Migrație, la 13.10.2025, reclamantul, a depus prezenta acțiune în instanța de judecată. (6-11)

Art. 3 din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, definește următoarele noțiuni principale:

Străin - persoană care nu deține cetățenia Republicii Moldova sau care este apatrid;

Drept de ședere - drept de a-și stabili reședința sau domiciliul pe teritoriul Republicii Moldova, acordat străinului, în condițiile prezentei legi, de către autoritatea competentă pentru străini;

Permis de ședere/buletin de identitate pentru apatrizi - act de identitate care atestă dreptul de ședere legală pe teritoriul Republicii Moldova;

Ședere ilegală - prezență pe teritoriul Republicii Moldova a unui străin care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile privind intrarea, aflarea sau șederea în Republica Moldova;

Migraţie de muncă – sosirea benevolă a străinilor pe teritoriul Republicii Moldova în scopul desfăşurării unor activităţi de muncă;

Lucrător imigrant – străin autorizat să desfăşoare o activitate de muncă pe teritoriul Republicii Moldova în conformitate cu prevederile Codului muncii.

Potrivit **art. 31 din Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova,** dreptul de ședere provizorie în Republica Moldova se acordă în baza vizei de lungă ședere, la solicitarea străinului, în scopul pentru care a fost eliberată în condițiile art.19, cu excepția cazurilor prevăzute la art.36^1, 42^1, 42^2, 87 și cap. IV^1.

Dreptul de ședere provizorie poate fi acordat:

a) pentru imigrare la muncă;
b) pentru studii;
c) pentru reîntregirea familiei;
d) pentru activități umanitare, de voluntariat sau religioase;
e) pentru tratament medical de lungă durată, balneosanatorial și de recuperare;

e¹) pentru protecția victimelor traficului de ființe umane;

e²) pentru protecția victimei violenței în familie;

f) pentru alte scopuri, neprevăzute de prezenta lege, în cazul în care prezența străinului nu contravine legislației Republicii Moldova sau activitatea lui pe teritoriul Republicii Moldova este necesară în interes public sau de securitate națională. Pentru astfel de situații, cererile de acordare/prelungire a dreptului de ședere provizorie vor fi examinate de către Comisia specială, prevăzută la art.43;

f¹) pentru activități în domeniul tehnologiei informației;

g) investitorilor străini;

h) persoanelor cu funcții de conducere;

i) specialiștilor;

j) stagiarilor absolvenți de studii superioare;

k) nomazilor digitali.

Străinul depune personal cererea la ghișeul unic al autorității competente pentru străini, în condițiile prezentei legi.

În conformitate cu **art. 32 din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova,** pentru acordarea dreptului de ședere provizorie, străinul trebuie să depună la autoritatea competentă pentru străini o cerere în acest sens cu cel puțin 30 de zile calendaristice, iar cetățenii Uniunii Europene - cu cel puțin 15 zile calendaristice, înainte de expirarea termenului pentru care li s-a acordat dreptul de aflare.

Cererea de acordare a dreptului de ședere provizorie va fi însoțită de următoarele acte:

a) pașaportul național în original și în copie, în al cărui temei străinul a intrat pe teritoriul Republicii Moldova;

b) actul ce atestă dreptul de proprietate sau de folosință asupra locuinței de pe teritoriul Republicii Moldova;

c) dovada asigurării medicale și a mijloacelor de întreținere;

d) actele de stare civilă în original și în copii;

e) certificatul de cazier judiciar sau un alt document cu aceeași valoare juridică, tradus și legalizat/apostilat de autoritățile statului a cărui cetățenie străinul o deține. În cazul în care străinul are o ședere legală de cel puțin doi ani într-o altă țară decât țara a cărei cetățenie o deține, acesta urmează să prezinte certificatul de cazier judiciar sau un alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile statului de reședință, tradus și legalizat/apostilat, precum și documentul ce confirmă dreptul de ședere.

Cererea de acordare a dreptului de ședere provizorie pentru cetățenii Uniunii Europene este însoțită de următoarele acte:

a) actul de identitate național în original și copie, în al cărui temei cetățeanul Uniunii Europene a intrat pe teritoriul Republicii Moldova;

b) actul ce atestă dreptul de proprietate sau de folosință asupra locuinței de pe teritoriul Republicii Moldova;

c) actele de stare civilă în original și în copii;

d) certificatul de cazier judiciar sau un alt document cu aceeași valoare juridică. În cazul în care cetățeanul Uniunii Europene are o ședere legală de cel puțin doi ani într-o altă țară decât țara a cărei cetățenie o deține, acesta urmează să prezinte certificatul de cazier judiciar eliberat de autoritățile statului de reședință, precum și documentul ce confirmă dreptul de ședere.

Dacă în certificatul de cazier judiciar nu este indicat termenul de valabilitate, acesta se

consideră valabil pentru o perioadă de 6 luni de la data eliberării.

Cererea de acordare a dreptului de ședere provizorie, împreună cu documentele prevăzute de prezenta lege, se depune la ghișeul unic al autorității competente pentru străini după cum urmează:

a) pe suport de hârtie, personal de către străinul solicitant sau de către reprezentantul acestuia care acționează în baza împuternicirilor de reprezentare acordate de către solicitant cu aplicarea semnăturii electronice prin utilizarea Sistemului informațional automatizat ”Registrul împuternicirilor de reprezentare în baza semnăturii electronice (MPower)”; sau

b) în format electronic, fiind transmisă autorității competente pentru străini în formă de document electronic, semnată cu semnătura electronică calificată, eliberată în condițiile legii.

Termenul de examinare a cererii de acordare/prelungire a dreptului de ședere provizorie poate fi prelungit prin depunerea unei cereri, cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de expirarea termenului de examinare a cererii de acordare/prelungire a dreptului de ședere provizorie, în care străinul indică motive justificate, necesare pentru emiterea deciziei de prelungire a termenului de examinare. Cererile de prelungire a termenului de examinare a cererii de acordare/prelungire a dreptului de ședere provizorie se soluționează în modul stabilit la art.9-11 și 60-64 din Codul administrativ nr.116/2018.

Cererile de acordare a dreptului de ședere provizorie pot fi examinate și în regim de urgență, în termen de 10 zile calendaristice.

Cererile de acordare a dreptului de ședere provizorie pentru cetățenii Uniunii Europene se examinează în termen de 15 zile calendaristice. Autoritatea competentă pentru străini emite o decizie de acordare a dreptului de ședere provizorie sau de refuz privind acordarea acestuia pentru cetățenii Uniunii Europene.

În funcție de motivul solicitării, dreptul de ședere provizorie poate fi acordat pentru o perioadă de pînă la 5 ani, iar în cazurile prevăzute de lege, și pentru o altă perioadă.

În funcție de motivul solicitării, dreptul de ședere provizorie pentru cetățenii Uniunii Europene poate fi acordat pentru o perioadă de 5 ani, în cazul în care se solicită argumentat acest termen. În lipsa solicitării respective, dreptul de ședere provizorie se acordă în condițiile prezentei legi.

Conform **art. 341 din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova,** decizia de refuz privind acordarea sau prelungirea dreptului de ședere provizorie se emite în cazul în care străinul:

a) nu întrunește condițiile de intrare în Republica Moldova, prevăzute la art.6 alin.(1) lit. a)-c) și e)-g);

b) cade sub incidența uneia dintre condițiile prevăzute la art.8 alin.(1) lit.b)- e) și g)-l);

c) a prezentat documente întocmite cu abateri de la normele stabilite sau care conțin date false;

d) nu a achitat taxele de stat pentru acordarea sau prelungirea dreptului de ședere provizorie;

e) nu întrunește sau nu a respectat condițiile aferente scopului șederii, prevăzute la art.84^1 alin.(2);

f) nu respectă cerințele prevăzute la art.6^1.

Autoritatea competentă pentru străini comunică în scris solicitantului despre decizia de refuz privind acordarea sau prelungirea dreptului de ședere provizorie în Republica Moldova, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii deciziei, indicând motivele care au stat la baza

acesteia.

Decizia de refuz privind acordarea sau prelungirea dreptului de ședere provizorie în Republica Moldova poate fi contestată în modul stabilit de Codul administrativ.

Potrivit art. 43² din Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, dreptul de ședere provizorie în scop de muncă se acordă și se prelungește de către autoritatea competentă pentru străini în baza demersului tipizat al beneficiarului solicitant. Pentru acordarea dreptului de şedere provizorie în scop de muncă, beneficiarul solicitant depune la ghișeul unic:

a) demersul tipizat privind acordarea dreptului de şedere provizorie în scop de muncă;

b) o copie de pe pagina cu date de identificare a pașaportului național al străinului;

c) actul ce atestă dreptul de proprietate sau de folosință asupra locuinței de pe teritoriul Republicii Moldova;

d) certificatul de cazier judiciar sau un alt document cu aceeași valoare juridică, tradus și legalizat sau apostilat de autorităţile statului a cărui cetăţenie o deţine străinul, excepție făcînd străinii titulari ai permiselor de ședere valabile;

e) copia contractului individual de muncă;

f) actele care justifică scopul pentru care se solicită dreptul de ședere.

În cazul în care străinul are o şedere legală de cel puţin 2 ani într-o altă ţară decît cea a cărei cetăţenie o deţine, acesta urmează să prezinte certificatul de cazier judiciar sau un alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autorităţile statului de reşedinţă, tradus și legalizat sau apostilat, precum şi documentul care îi confirmă dreptul de şedere. Pentru prelungirea dreptului de şedere provizorie în scop de muncă, beneficiarul solicitant, cu cel puţin 15 zile calendaristice înainte de expirarea termenului de valabilitate a permisului de şedere provizorie în scop de muncă al străinului, depune la ghişeul unic demersul tipizat privind prelungirea dreptului de şedere provizorie în scop de muncă, însoţit de o copie de pe contractul individual de muncă şi de actele prevăzute la alin. (2), cu excepția certificatului de cazier judiciar sau a unui alt document cu aceeași valoare juridică. Demersul pentru acordarea sau prelungirea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă, însoțit de actele necesare, se depune la ghișeul unic personal de către beneficiarul solicitant, cu prezența fizică sau prin intermediul serviciilor web, ori de către reprezentantul legal al acestuia. Forma și conținutul demersului tipizat privind acordarea sau prelungirea dreptului de şedere provizorie se aprobă prin ordinul autorităţii competente pentru străini și se publică pe pagina web oficială a acesteia. Beneficiarul solicitant poartă răspundere, în conformitate cu prevederile Codului penal şi cu ale Codului contravenţional, pentru corectitudinea și autenticitatea datelor prezentate în demersul tipizat. Decizia privind acordarea sau prelungirea dreptului de şedere provizorie în scop de muncă se emite în termen de 15 zile calendaristice de la data depunerii actelor la ghişeul unic. În cazul rezilierii contractului individual de muncă înainte de termen, beneficiarul solicitant, în decurs de 5 zile lucrătoare, informează autoritatea competentă pentru străini în vederea revocării dreptului de ședere. Permisul de ședere provizorie în scop de muncă se perfectează de către Agenția Servicii Publice în termen de pînă la 7 zile calendaristice de la data depunerii cererii.

Potrivit art. 43³ din Legea nr. 200/2010, decizia de refuz privind acordarea sau prelungirea dreptului de şedere provizorie în scop de muncă se emite în cazul în care:

a) străinul nu întruneşte condiţiile de intrare în Republica Moldova prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), e), f) şi g);

b) străinul întrunește condițiile prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b)–l);

c) documentele prezentate au fost întocmite cu abateri de la normele stabilite sau conţin date neautentice;

d) beneficiarul solicitant a intrat oficial în procedură de lichidare;

e) beneficiarul solicitant nu a desfășurat activitate economică pe parcursul anului de gestiune;

f) beneficiarul solicitant nu a efectuat transferul primelor de asigurare obligatorie de asistenţă medicală și al contribuţiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare – în cazul prelungirii dreptului de ședere provizorie;

g) beneficiarul solicitant nu a achitat taxele de stat pentru acordarea sau prelungirea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă.

Autoritatea competentă pentru străini comunică în scris beneficiarului solicitant despre decizia de refuz privind acordarea sau prelungirea dreptului de ședere provizorie în Republica Moldova, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii deciziei, indicând motivele care au stat la baza acesteia. Decizia de refuz privind acordarea sau prelungirea dreptului de şedere provizorie în Republica Moldova poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

La caz, instanța reține că, la data de 15.05.2024, Inspectoratul General pentru Migrație a efectuat o verificare la sediul SRL „Kivork”, în cadrul căreia a fost identificată cetățeana Republicii Camerun, Banki Sandrine, desfășurând activitate de muncă în lipsa permisului de ședere și a dreptului de muncă eliberat de autoritatea competentă pentru străini. Ca urmare, persoana a fost sancționată în conformitate cu legislația în vigoare, fiind întocmit un proces-verbal contravențional prin care aceasta a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute la art. 334 alin. (2) din Codul contravențional, cu aplicarea unei sancțiuni în mărime de 30 unități convenționale. Totodată, s-a constatat că, în perioada 08.05.2024 – 15.05.2024, aceasta a desfășurat activitate de muncă în calitate de operator call-centru în cadrul SRL „Kivork”, fără a deține permis de ședere în scop de muncă.

La caz se mai constată că, fiind contestată în instanța de judecată sancțiunea contravențională aplicată lui Banki Sandrine, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani nr. 5r-2343/24 din data de 18.03.2025-contestația a fost respinsă, hotărârea fiind menținută prin decizia Curții de Apel Centru din data de 27.10.2025.

Instanța reține că, potrivit art. 31 și art. 43^2 din Legea nr. 200/2010, dreptul de ședere provizorie în scop de muncă se acordă doar în condițiile respectării cumulative a cerințelor legale, inclusiv desfășurarea activității de muncă în mod legal, ulterior obținerii dreptului de ședere. Or, legea nu permite exercitarea activității de muncă anterior obținerii permisului de ședere corespunzător.

Totodată, conform art. 34^1 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 200/2010, refuzul acordării dreptului de ședere provizorie intervine inclusiv în cazul în care străinul nu a respectat condițiile aferente scopului șederii. În speță, instanța constată că scopul declarat al șederii – desfășurarea activității de muncă, a fost realizat cu încălcarea regimului juridic aplicabil străinilor, anterior obținerii dreptului legal.

De asemenea, instanța apreciază ca fiind întemeiată poziția autorității pârâte, care a aplicat prevederile art. 43^3 din Legea nr. 200/2010, în coroborare cu circumstanțele de fapt constatate, inclusiv încălcarea regimului de ședere și muncă pe teritoriul Republicii Moldova. Chiar dacă reclamantul a depus actele necesare pentru obținerea permisului de ședere la data de 22.04.2024, acest fapt nu conferă dreptul străinului de a începe activitatea de muncă până la emiterea unei decizii favorabile de către autoritatea competentă.

În acest context, instanța subliniază că dreptul străinilor de a desfășura activitate de muncă pe teritoriul Republicii Moldova este supus unei condiționări legale stricte, și anume obținerea prealabilă a autorizării din partea autorității competente. Or, acest drept nu poate fi dedus implicit, nu poate fi anticipat și nici exercitat în temeiul unei simple cereri aflate în curs de examinare. Până la emiterea unei decizii favorabile, orice activitate de muncă desfășurată de un străin are caracter neautorizat și contravine regimului juridic aplicabil.

Instanța constată că depunerea cererii la data de 22.04.2024 nu este de natură să producă efecte juridice retroactive. Din ansamblul probator administrat rezultă că activitatea de muncă a fost inițiată anterior acestei date, fapt ce relevă o conduită contrară prevederilor legale aplicabile. În consecință, circumstanțele stabilite de autoritatea competentă confirmă, în mod cert, desfășurarea unei activități de muncă în afara cadrului legal. Sancționarea persoanei vizate apare astfel ca fiind o măsură justificată și proporțională, determinată de nerespectarea condițiilor imperative prevăzute de lege. Totodată, aceste împrejurări validează legalitatea constatărilor autorității pârâte și exclud existența unui drept legitim de a desfășura activitate de muncă anterior obținerii autorizației corespunzătoare.

Totodată, instanța reține că stabilirea contravenției printr-o hotărâre judecătorească definitivă confirmă, în mod neechivoc, desfășurarea muncii neautorizate în perioada vizată. În aceste condiții, refuzul acordării dreptului de ședere provizorie în scop de muncă se justifică drept o consecință firească a încălcării anterioare a regimului juridic aplicabil străinilor, autoritatea competentă fiind ținută să prevină și să sancționeze astfel de abateri.

În concluzie, instanța reține că situația de fapt stabilită în cauză evidențiază în mod cert încălcarea de către persoana vizată a regimului juridic aplicabil străinilor, prin desfășurarea activității de muncă în lipsa unei autorizări prealabile. Or, potrivit cadrului normativ incident, respectarea condițiilor de ședere și muncă pe teritoriul Republicii Moldova constituie o obligație esențială pentru orice străin.

Prin urmare, instanța concluzionează că nu există temeiuri legale pentru admiterea pretențiilor reclamantului, actele administrative contestate fiind emise cu respectarea prevederilor legale incidente, în baza unor constatări factuale corecte și a unei interpretări juridice conforme cu legislația în vigoare.

Din raționamentele expuse, instanța va constata temeinicia și legalitatea acțiunilor autorității pârâte la emiterea deciziei nr. nr. 5290 din 11.06.2024, cu privire la refuzul dreptului de ședere provizorie în scop de muncă lucrător emigrant, a cet. Republicii Camerun, Banki Sandrine*****.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

Astfel, analizând normele legale citate, în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și materialul probatoriu administrat, instanța conchide că, decizia nr. nr. 5290 din 11.06.2024 emisă de Inspectoratul General pentru Migrație, este legală și întemeiată.

Subsecvent, instanța de judecată conchide și asupra netemeiniciei cerinței reclamantului privind obligarea autorității publice pârâte să acorde dreptul de ședere provizorie în scop de muncă în Republica Moldova a cet. Republicii Camerun, Banki Sandrine*****, pretenția urmând să fie respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Acțiunea în contencios administrativ depusă de SRL ,,Kivork" împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, terț Banki Sandrine**********cu privire la anularea deciziei Inspectoratului General pentru Migrație nr. 5290 din 11.06.2024, cu obligarea pârâtului să emită actul administrativ favorabil privind acordarea dreptului de ședere provizorie pentru muncă în Republica Moldova a cet. Republicii Camerun - Banki Sandrine*****, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Veaceslav MARTÎNENCO**